Ч. 118. Субота 11 червня (29 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарвецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Наради клюбових провідників. — Японьский князь у віденьскім парляменті. — Справи балканьскі.

В палаті послів вела ся вчера дискусия над відповідию п. міністра оборони краєвої в справі висиланя австрийских войск на вибори на Угорщині. Промовляв цілий ряд послів, з між котрих посли словіньскі і чеські дуже різко висловлювали ся про угорске правительство та критикували політичні відносини на Угорщині. П. міністер внутрішних справ Гердтль відпирав підношені тими послами закиди і висказав свій жаль, що посли австрийского парляменту мішають ся у внутрішні відносини сусідної держави.

По перерваній дискусиї ухвалила палата закон о підвисшеню емеритур і їх родин. Дальше ухвалено без дискусиї закон в справі увільненя від стемплів і належитостий документів дотикаючих краєвої культури.

По дальшій дискусиї над наглячим внесенем в справі поліпшеня долі ткачів в північних Чехах засіданє закрито.

Слідуюче нині о 10 год. рано. На першім місци нарад стоїть дискусия над буджетом.

Вчера по полудни радила конференция провідників клюбів, на котрій президент палати др. Паттай предложив плян переведеня буджетової дискусиї. Президент предкладає одну дискусию ґенеральну і чотири подрібні з обмеженем часу промов.

П. президент кабінету бар. Бінерт заявляє, що після його гадки палата повинна працювати до половини липня для полагодженя справ, стоячих вже на дневнім порядку, відтак над предложенем о італіяньскім виділі правничім, над рядом поменших законів, а вкінци над податком горівчаним, підвисшенем особисто-доходового податку, податком від спадщин і від фляшкових вин.

П. Ґломбиньский гадає, що праць парляменту не повинно ся обмежати до самої ухвали буджету, бо парлямент має ще инші задачі до виповненя. Бесідник витає програму праць предложену президентом, особливо заявляє ся за тим, аби більша часть тої програми була вичерпана перед осению і щоби старано ся о поліпшенє краєвих фінансів.

По довшій дискусиї більшість заявила ся за пляном буджетової дискусиї, предложеним президентом Паттаєм під услівєм, що також славяньска Уния згодить ся на той поділ праць.

Ві второк був президент японьскої палати панів кн. Токуґава в товаристві кількох членів японьского посольства в палаті панів. Наперед приняв його президент австрийскої палати панів кн. Віндішґрец, відтак секцийний шеф бар. Бавер-Берґер і інспектор будинку ради Ерґардт та опроваджували його по цілій палаті. Найдовше був князь в салі нарад. Коли довідав ся, що престольну промову відчитує Цісар в своїм замку, заявив, що японьский монарх приходить до парляменту і там відчитує престольну промову. Розмову ведено по анґлійски і по французски. По півторагодиннім побуті в палаті послів опустив єї президент японьскої палати панів в товаристві кн. Віндішґреца.

Від кількох днів запанував в Константинополи знов дуже боєвий настрій. Зарядженя опікунчих держав не вдоволяють ані Туреччини ані Греції. Турки заявляють, що опікунчі державп не дбають достаточно о забезпечене їх суверенних прав до сего острова, а Греки нарікають знов, що справа прилуки Крети до Греції іде надто пиняво. Молодотурецкі заго-

Тайна раненого.

З французского — Перра Салєса.

I.

Николи не бачено в 6 полку стрільців кінних двох кавалеристів звязаних тіснішою дружбою, як Фірмін Дібрейль і Цезар Парізо. Навіть були так до себе подібні, що можна їх було легко взяти за рідних братів. Походили оба з Безі-Сент Ельоа, місцевости лежачої на дорозі з Жісор до Пон-де-Лярх. Високого росту, сильно збудовані були знаменитими представителями хорошої породи нормандских селян, вирослих на буйній земли, в сонци розлогих піль.

Фірмін був сильнійший. Коли в часі великих вправ гнав з добутою шаблею, настрошеними вусами, горіючими очима, був страшний. Але в спочинку ставав добрим і лагідним; вус спадав єму на широко витяті уста, темні очи лагідніли, рухи дещо ставали повільні, а коли 6 полк стрільців, по перебутих маневрах, повертав на кватиру до войскової школи, зникала огорілість єго лиця; знати було на нім під виніжнілою шкірою синяві жилки, що їй придавало веселого вигляду.

Цезар був подібний, але о много делікатнійший. Очи мав яснійшої краски, волосє більше біляве як руде, уста малі; хороший вусик ділив ся на два пасма трохи закручені; шкіра незвичайно сьвіжа мала білість молока трохи рожево закрашеного.

Від повороту на кватиру держали ся все разом. Зовсім вдоволяли ся собою, не погорджуючи однак иншими. Було в тім дещо несьміливої дикости; в дійстности загонистий спосіб поведеня товаришів трохи їх приголомшував. В шкадроні було вправді ще двох хлопців з Нофль-Сен-Мартен і один з Етрепані, з котрими жили в дружних зносинах, але то не була така приязнь, яка їх лучила, а котра, як здогадувано ся, мусіла мати глубші причини. І дійстно були глубокі. Коли они були перозлучні у войску, то походило звідси, що они николи в житю не розлучали ся.

В найдавнійших своїх спомипах бачили себе все в трійку, нерозлучно. Три малі єства лихо одіті, що волочили ся по лісах простягаючих ся від Жісор до Безі-Сент-Ельоа, о волосю яснім, тою дитинною, прозорою ясностию, виступаючою ще більше при обгорілих лицях. То були їх перші прогульки, перші „пригоди“ в житю, то блуканє по лісах під покришкою збираня сухого галузя, ті сніданя під деревами в часї спеки, а відтак спочинок, голова при голові.

Однако їх вождем, бо така шайка не могла обійти ся без вожда — не був ні Фірмін ні Цезар, лиш Марцелька, сестра Фірміна. Так, то дівча проводило над хлопцями! А они тим менше могли єї уважати слабшим єством, що коли розходило ся о найдене гнїзда косів або якої иншої птиці, она рівно сьміливо як они вдирала ся на галузє, звязавши спідничку шнурками. Она то кермувала всіми виправами, додавала відваги до відвіданя вежі в Нофль-Сен-Мартен під неприсутність сторожника, она вкінци вела їх пізнїйше на добутє замку в Жісор. Славна то була пригода, сполучена з відвідуванем страшенно темних підземних льохів, з киданем каміня в великаньску кирницю і сніданем спожитим на березї ріки — славна пригода, в часї котрої Фірмін згубив свою шапку, а Цезар ремінь, закінчена болючими ударами і вироком засуджуючим цілу компанію на хліб і воду.

Разом збирали яблока і бавили ся в приладжуванє яблочного соку, спорячи поважно о те, чи буде добрий і як треба єго приладжувати, при чім і тут гадка Марцельки переважала, як досьвідної господинї.

Перебули також разом враженя пруської війни, враженя Страшного Року, а й тут одна пустота Марцельки записала ся в тревалій памяти.

Було то в самім початку окупациї Нормандиї. Відділ пруских уланів розглядав села окружаючі Жісор, де мав головну кватиру князь Альберт: двох підофіцирів, порозумівши ся насамперед з бурмістром, перебігало головною улицею місточка Безі-Сент-Ельоа і виписувало крейдою імена і числа на дверех домів. Пізнїйше довідано ся, що пруске войско мало прийти там на другий день і розкватирувати ся після тих написий. Родичі Фірміна і Марцельки говорили о тім цілий вечер з великим смутком, обчисляючи вже з гори, що їх та окупация мала коштувати і на які неприємности

рільції грозять війною, а турецка праса веде письменну війну в найострійшій формі. „Танін" підносить що в разі прилуки Крети до Греції ні одна держава не зможе оборонити Греції перед пімстою зі сторони Туреччини. При тім каже ся часопись, що вислід переговорів в кретийскій справі буде мати вплив на турецку політику супротив союзних ґруп европейских держав. Туреччина буде уважати своїм природним союзником ті держави, яких погляди будуть згідні з турецкою народною політикою. Своїми найбільшими противниками уважають Турки англійску королеву-вдову та росийску царицю-вдову, які бажають через прилуку Крети до Греції уратувати грецкий престол для свого брата, грецкого короля Юрия.

Король Юрий перебуває по своїх відвідинах в Парижи в Римі, щоби Італію настроїти відповідно супротив грецких домагань. Опісля має він удати ся на остров Корфу, де відбуде нараду з Теотокісом над політичним положенем. Між тим однак вороги династиї в Атинах находять ся при роботі. „Giornale d'Italia" доносить, що до Бріндізі прибули королівскі мужі довіря, щоби перестеречи короля, що грецкі націоналістичні круги постановили не впустити короля до пірейскої пристани, на случай, коли би він не привіз з собою дозволу держав на прилуку Крети до Греції. Хоч може ся вість в дечім пересаджена, то все таки она дуже характеристична для настрою, який панує в Греції.

Турецкий міністер війни доносить з Альбанії, що в часі занятя войском Іпеку не стрічено нігде уоружених повстанців; в Дякові і в Іпеку видали Альбанці понад два тисячі карабінів, а навіть ті з поміж людности, які не видали оружя, беруть ся до пільних робіт.

В Рущуці в Болгариї відбули ся нові великі збори, на яких запротестовано знов против правительства по причині недавного конфлікту між властями і населенем. Бесідники остро осуджували політику правительства і домагали ся від короля, щоби дав сатисфакцию публичній опінії через відпустку правительства. Резолюцию, зладжену в тім дусі, мають вручити королеви окремі відпоручники.

Новинки.

Львів, дня 8 червня 1910.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї надало старшому офіциялови почтовому, Юл. Гембаровичеви в Сокали, посаду почтового контрольора в Перемишли і іменувало почтового офіциала Мих. Мих. Станкевича в Заліщиках почтовим контрольором також в Перемишли.

— **Надзвичайні загальні збори** тов. „Шкільна поміч" у Львові відбудуть ся дня 11 червня с. р. о годині 5 по полудни в комнатах „Рускої Бесіди" (Ринок 10). На дневнім порядку 1) Зміна статута. 2) Внесеня і інтерпеляциї. Справа незвичайно важна, тож просимо усю львівску Русь о як найчисленнійшу участь. За Виділ: о. Гузар, голова, К. Малицка, секретарка.

— **Заряд канцеляриї** Товариства „Просьвіта" повідомляє, що ВПов. Членам у Львові членьских книжок не висилає ся з огляду на кошти експедициї. Книжочку за марець, цьвігень і май „Про великі та грізні явища природи" можуть ВП. Члени одержати в канцеляриї Товариства в годинах урядових.

— **Збори дяків** повіта сокальского в „Касиї міщаньскім" відбудуть ся ві второк дня 14 червня сего року о годині 1-ій по полудни. — Комітет.

— **Дрібні вісти.** Впреосьв. архиєпископ лат. др. Йосиф Більчевский виїздить дня 18 с. м. на канонїчну візитацию Буковини. — В середу в полудне наїхав на Бернардиньскій площи віз трамвайний на 9-літну дівчину Ів. Когут, що повертала зі школи. Віз так покалічив дитину, що в безнадійнім стані відвезено її до шпиталю. — Налоговий злодій Юліян Дорн, перевожений критим візком з Бригідок у Львові до вязниці при улици Баторого, вирвав ся з візка і почав утікати, але небавом зловлено его і відставлено до арешту. — Перед кількома днями напали якісь драби за Янівскою рогачкою у Львові на слюсарского челядника Кошечковского і закололи его ножами. Поліция зловила двох з розбишаків, а за третим головним виновником Дмитром Приймою розвела енергічні розсліди. Прийма укривав ся в ліску за Янівскою рогачкою, звідки не міг вийти, бо ліска бачно пильнувала жандармерия і поліция. То так єму доскулило, що в середу пополудни повісив ся на однім дереві і то недалеко від того місця, де убив Конечковского. Прийма належав до дуже небезпечних злодіїв. Перед кількома літами викликав бунт арештантів у вязници.

— **Шайка обманців.** В перемискім карнім суді вела ся перед лавою присяжних кілька днів розправа против Авраама Наймана, Мозеса Курца і Федька Форостяка, обжалованих о підпал, обман і фальшиву криду. Найман і Курц вндрендували перед кількома роками фільварок в Крушельници і управляли там дуже простий спосіб: Наповнивши стодоли соломою, асекурували їх грубо, підпалювали і брали відшкодованя. Так „заробили" два рази по кілька тисяч корон. В тім самім часі уладили своїм вірителям маленьку несподіванку з фальшивою кридою і вже стали доходити до маєточку, коли ними заняла ся прокуратория. В підпалах помагав їм Форостяк. По переведеню розправи всїх обжалованих задля браку доказів увільнено.

— **Убийство і самоубийство в готели.** До „віденьского готелю" в Варшаві прийшла перед кількома днями якась дама, питаючи за своїм братом, офіцирoм з Лодзї. Дама повідомила службу, що довідала ся про самоубийство брата. Виважено двері комнати, де жив офіцир і найдено на підлозї трупа офіцира, Теодора Нікольского, що вистрілом з револьвера лишив себе житя. Коло него лежав труп Е. Галерової, прибраної з Лодзї, убитої з револьвера. При оглядинах показало ся, що обоє хотїли зразу отруїти ся карболем, а відтак доперва постріляли ся. Причиною любов.

— **Траґічна смерть** угро-руского крилошанина. Унґварский крилошанин о. др. Олександер Микита помер мин. тиждня в унгельскій лічници на затроєнє крови. Затроєнє крови спричинила рана в палець. Лікарі доконали операциї, відтинаючи цїлу руку, однак поміч була за пізною. Померший був церковним писателем.

† **Померли:** Олена з Димушевских Куриловичева, жена почтового контрольора, дня 7 с. м. у Львові; — Лев Швак, народний учитель в Ворохті, в 28 році житя.

— **Конець любовної трагедиї.** В Ольштинку розпочав ся оногди процес майорової Шенебек по другім мужу Веберової о участь в замордованю і намову до замордованя свого першого мужа майора Шенебека капітаном Гебеном. Кап. Гебен застрілив Шенебека в ночи з 25 на 26 грудня 1908, по чім застрілив ся й сам. По довшій проволоці прокуратория рішила ся врешті виточити Шенебековій процес, покликуючи 80 сьвідків для переведена доказу правда і 15 лікарів, що мають висказати ся о стані здоровля підсудної. Шенебекова прибула на розправу в товаристві свого другого мужа. Она всьому перечить. Явність розправи виключено. На салї лишили ся лише деякі справоздавці газет і муж обжалованої, але він небавом вийшов, бо его жінка не хотїла при нїм розказувати всяких подробиць з свого попередного житя.

— **Із станиславівскої епархії.** На конкурс з реченцем до 1 липня розписана парохія Беремяни, заліщицкого деканата. Увільнені оо.: Володимир Скоробогатий від експозитури в Москалівці, Евген Савчиньский з I. сотруд. в Станиславові, Володимир Косевич з сотруд. в Рожневі, Володимир Сінґалевич з завідательства в Белелуї, Иосиф Вигнаньский з сотруд. в Копичинцях, Иосиф Савицкий від експ. сотруд. в Серафинцях, Іван Кочержук від завід. ex currendo парохії Кончаки, Богдан Дрогомирецкий з сотруд. в Борщеві, Никифор Боклащук з сотруд. експон. в Цаґірянах ad Нирків, Дмитро Вахняк з сотруд. cum iure directionis в Кулачківцях, Юліян Кисілевский з завідат. в Радівцях, Ярослав Марчак з сотрудн. в Переволоцї, Емилїян Троян з задвідательства в Білих Ославах, Тит Войнаровский від обовязків пароха в Балинцях, Василь Залуцкий з сотруд. cum iure directionis в Балинцях, Никола Руденьский з завідат. в Гвіздци містї і Евстах Гордійчук з завідат. в Тулукові. Введені оо.: Волод. Косевич яко завідат. в Новоселици, Волод. Сінгалевич яко сотруд. в Рожневі, Василь Залуцкий яко парох в Белелуї, Стефан Кунанець яко експонований сотр. в Москалівці, Ио-

---

їх виставить. Фірмін і Марцелька, лежачи в своїх ліжочках не спали і слухали пильно та дрожачи з побоюваня. Коли родичі пішли спати, діти почали також тихо нараджувати ся. Фірмін не богато говорив. Роздумував о відділі француских вільних стрільців, котрий перебував тут перед двома тиждмями і обіцював знищити ворога. Коли би ті вільні стрільці тепер прибули, якаж би то була страшна а побідна борба! І не було би треба вже кватирувати нікого...

Поділив ся тою гадкою з Марцелькою, котра однак не мала таких надій. Не сподівала ся повороту вільних стрільців. Однак постановили порадити ся з Цезаром. В тій цїли тихонько висунули ся з дому і вбігли до огородця, що сусїдував з огородцем Парізотів, продерли ся крізь вилім в плоті, приготовлений вже давнїйше на всякий случай і застукали до Цезарового вікна.

Цезар, що любував ся нічними виправами, предложив прогульку на село, аби пересьвідчити ся, чи всї доми були поназначувані крейдою. Так зробили і незабаром пересьвідчили ся, що ті знаки були на дверех всїх домів з виїмком дверий бурмістра і двох его помічників. Цезар здвигнувши раменами, сказав з погордою:

— О, які хитрі! Себе забезпечили перед кватирунком!

І вертали вже до дому в мрачній задумі. Але в хвили, коли мали вже входити до своїх мешкань, прийшла нагло Марцельці гадка; здоймила свій шаль з рамен і уживаючи его як стирку, стерла крейдові написи з дверий дому родичів і приятеля Цезара. І сказала рішучим голосом:

— Побачимо тепер, що буде завтра!

На другий день, коли пруске войско увійшло і наблизило ся до домів родини Дібрейлів і Парізотів, побачило зовсїм несподівану річ: у вікнах не було заслон, брами щільно замкнені, ні знаку житя, а на дверех нїякого числа ні назви, вписаної крейдою. Звідси очивидний висновок, що ті доми були пусті. Бурмістр і его два помічники раді не раді, а боячи ся неприємностий, мусїли примістити у себе вояків, призначених родинам Дібрейль і Парізо. Від того часу стали родичі, а особливо брат і приятель Цезар уважати Марцельку особою дуже розумною.

Але відтак стало надходити тілько войска, що вже нїякий підступ не був можливий. Треба було піддати ся кватирункови, а зазнані тоді Марцелькою враженя, зробили її так поважною, що нераз родичі Цезара говорили про неї:

— Буде з неї колись добра женщина, знаменита жінка... Коби мала хоч трохи маєтку!

На жаль не мала нїякого, коли тимчасом Парізоти, хоч не були богаті, почипали дорабляти ся.

Хлопці також мусїли споважніти. Треба було закинути прогульки по лїсах, де на кождім кроці можна було стрітити пруські варти. А відтак, відтак страшенні образи кровавої борби полишили ся в намяти дітий на все...

(Дальше буде).

сиф Вигнаньский яко 1. сотрудник при церкві в Станиславові, Анатоль Малиновский, бувший сотрудник в Дубківцях, аепархіи львівскої, яко системізований сотрудник в Копичинцях, Ілия Шкромида яко парох в Кончаках, Дмитро Вахняк яко завідатель в Кулачківцях, Богдан Дрогомирецкий яко експон. сотрудник в Нагірянах ad Нирків, Никифор Боклащук яко завід. в Радівцях, Григорій Гуляй, неопресвитер, яко сотр. в Далешеві з осідком в Колінках, Іван Косович неопресвитер яко сотруд. в Серафинцях, Михайло Ірха, неопресвитер яко сотр. в Пасічній, Юліян Кисілевский яко завідатель в Олеши, Никола Руденьский яко завід. в Білих Ославах, Евген Савчиньский яко парох в Гвіздци місті і Іван Любович яко парох в Тулукові. Відпустку із станиславівскої епархії до аепархії львівскої одержав о. Василь Яремяк укінчений богослов. Відпустку для поратованя здоровля дістали оо.: Евстахий Сливиньский, парох в Острі, на час від 1-го цьвітня до кінця вересня с. р.; Іван Палагицкий, експозит в Чорнокінцях малих, на 6 неділь; Северин Ступницкий, парох в Торговици і Александер Решетилович, парох в Кутах старих, на 6 неділь; Стефан Яськевич, сотрудник в Єзуполи на 2 місяці; Антін Сірецкий, сотрудник cum iure directionis в Ляцкім шляхоцкім, на 2 місяці.

— **Росийский революціоніст перед судом.** Перед судом присяжних в Золочеві відбула ся оногди розправа против Якова Дудниченка, обжалованого о намір викликаня революції в росийскій державі, о недозволений тайний перехід границі і о то, що старав ся перепачкувати оружиє і анархістичні брошури і письма для розповсюдненя їх в Росиї, чим допустив ся заколоченя публичного спокою. Дудниченка, як ми свого часу доносили, арештувала жандармерия в Мельници в груднї мин. року, а то в звязи зі справою сензацийних шпігуньских арештовань в Черніівцях, бо Дудниченко був в зносинах з анархісткою Регіною Гермелїн, а арештовані тодї росийскі агенти Іван Голубов, Людвик Ковальский і Іван Каміньский і з Дудниченком були знакомі та мали слїдити за ним на австрийскій території. При арештованю Дудниченко подавав ся за пачкаря, але жандарм підчас ревізиї найшов у него цїлий склад револьверів і патронів, примірники рос. анарх. революцийного письма „Буревестник“, брошури о анархізмі і майже 3400 рублїв готівкою. Дудниченко розповідав, що границю перейшов коло Трійці, опісля поїхав через Мельницю до Чернівців, щоби купити оружиє і муніцию та перепачкувати до Росиї. А брошури купив, щоб було що читати. Однак в слїдстві в особі Дудниченка відкрито небезпечного революціонера. В Чернівцях жив у анархіста Пікара. Оружє купував в склепі Давида Зайнфельда, який нарочно для Дудниченка замовляв одну систему револьверів. В ході слїдства Дудниченко признав ся до вини і розказав, що з наказу партиї мав поїхати до Парижа, привезти брошури і перепачкувати їх разом з оружєм. Тимчасом в Мельници єго арештовано. Обжалованого боронив др. Ж. Розенфельд, обжаловував прок. Левандовский. По переведеню розправи судиї присяжні 10 голосами увільнили єго від вини і трибунал видав вирок увільняючий, але прокуратор Левандовский зголосив жалобу неважности.

— **Торговля суперфосфатами.** Як звісно в причини борби між скартельованими а не скартельованими фабриками суперфосфатів сеї весни можна було узискати при закупні суперфосфатів від купців значні опусти, нераз до 20 прц. цїн картелевих, оголошуваних в цїнниках. Фабрикантам нескартельованим ходило о те, щоби вимусити на картели певний контингент річної продукциї, тому зі стратою для себе ішли в опустах досить далеко. Тепер однак воюючі фабрики погодили ся зі собою, картель приймив позакартельовців і заносить ся на те, що вже сеї осени прийде до нормальних відносин, бо фабриканти хочуть вимусити на гуртівних торговельниках навозів, щоби не давали купуючим більше як 10 прц. опусту. Хто проте буде замовляти допера в осени або в літі, через се буде мусів штучні навози купувати о яких 100—200 корон на ваґоні дорожше. Так помстить ся на них спізнене замовленє навозів. Однак можна би сего ще уникнути, як би всї ті, що мають в осени замовити штучні навози, замовили сейчас найдальше до 15 червня потрібну скількість ваґонів і достаточно то замовленє забезпечили. Очевидно і не треба сего додавати, що повинно ся замовляти лише в орґанізациях, якими є перемиска спілка для господ. і торговлї та „Сїльский Господар“. Спізнене замовленє штучних навозів небезпечне ще й з того взгляду, що задля браку ваґонів, появи хронічної кождої осени, не можна буде дістати штучних навозів на час. Тим більший брак ваґонів в Галичині буде сего року, з причини, що сего року відбудуть ся в Галичині великі цісарскі маневри і товарові ваґони будуть заняті до перевозу войск.

Телеґрами.

Відень 10 червня. Союз ческих послів радив вчера над язиковим законом, предложеним ческими аґрариями. Предложенє стрітило ся з острою критикою. П. Крамарж назвав єго великою тактичною хибою. Предложенє взагалї не має ніяких виглядів на здійстненє і здаєть ся, що навіть не буде предложений палаті. Противлять ся єму крім того ще й Нїмці і Поляки.

Будапешт 10 червня. Орґан людової партиї „Alkotmany“ пише, що угорске правительство видало на переведенє виборів 15 міліонів корон.

Париж 10 червня. В сенаті і палаті послів вірчитав президент міністрів Бріян правительственну декларацию. Часто перериване єму оплесками. Палата ухвалила розпочати в понеділок дискусию над загальною політикою правительства.

Петербург 10 червня. „Новое Время“ обговорюючи справу кретийску, підносить конечність предложеня її мировому судови в Газї. Однако висказує побоюванє, що скорий хід подій може той намір спинити.

Константинополь 10 червня. Як доносять часописи, богато послів одержало від своїх виборців візванє, аби сесия парляменту не закінчила ся, доки кретийска справа не буде корисно полагоджена для Туреччини. — Бойкот грецких товарів розпочав ся вчера також в Смирні і має бути розширений на цїлу Туреччину.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·55, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Пересторога!

Машини дра Ґаспарого суть патентовані.
Підрабляючих безвзглядно нищимо.
Дві галицкі фірми, котрі машини наші підрабляли, обжаловалисьмо.
Вистерігати ся треба перед безвартностними підробленями.
Купуйте лише
чинні машини дра Гаспарого
Ми тепер будуємо патентовану машину дахівкову також яко
Машини комбінацийні (Патент)
На однiй машинї можна виробляти цегли, дахівки, рури дренові і плити тротуарові.
Найлїпшою машиною до виробу бльоків порожних єсть наша
патентована машина „Phönix“.
Відношенє бльоків злишне. До услуги тілько один робітник.
Дра Ґаспарого форми COLUMBUS до рур неупереджені.
Всї машини і форми до виробів цементових.
Фабрика специяльних машин
ДР. ҐАСПАРИ і Сп. Markranstädt **(САКСОНІЯ).**
Заступництво в Галичинї: **Промисл цементовий у Львові, ул. Кароля Людвика 5.**
Точні відомости дає також брошура 126.

Інсерати

до
„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та вcїлякі вироби зі шкіри.
Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.